

Šimtai tūkstančių dėl Savivaldybės darbo broko?

Jūratė RAUDUVIENĖ

j.rauduviene@snauijenos.lt

Šiaulių miesto politikai lengva ranka daugiau nei 10 kartų padidino iš miesto biudžeto skiriamas lėšas, kurios atiteks dvim projektams: Laisvosios ekonominės zonos infrastruktūros plėtros ir Saulės laikrodžio aikštės kapitalinio remonto.

Pirmajame projekte Savivaldybės dalis išaugo nuo 40 tūkst. iki 420 tūkst. Eur, o antrajame – nuo 23 tūkst. iki 351 tūkst. Eur. Paaiškinta, kad tik pateikus Laisvosios ekonominės zonos infrastruktūros plėtros projektą paraišką finansavimui gauti, išaiškėjo, jog Savivaldybė turi apmokėti PVM išlaidos, kurios jai nebus grąžinamos, nes įstaiga nėra šio mokesčio mokėtoja.

Politikams itin daug klausimų sukėlė Saulės laikrodžio aikštės projekto pabrangimas. Praėjusiais metais konkursą laimėjęs buvęs projekto rangovas „Račkausko Agrotech“, turėjęs remontą atlikti per dvejus metus už beveik 600 tūkst. Eur, įvertino, kad norint pasiekti Savivaldybės keliamas kokybės reikalavimus reikės papildomai perbetonuoti aplink „Šaulio“ skulptūrą esančio amfiteatro suolus, o tokie darbai konkurso sąlygose numatyti nebuvo ir į bendrą projekto kainą neįskaičiuoti. Savivaldybės administracija susitarė su rangovu sutartį nutraukti ir paskelbė rangos darbų konkursą iš naujo. „Račkausko Agrotech“ konkurse nebedalyvavo. Pasiūlymą pateikė vienintelis konkurso dalyvis – UAB „Limega“. Pasiūlymo vertė – 900 tūkst. Eur, o terminas – perpus trumpesnis. Pagal finansavimo sutartį darbai turi būti baigti iki kitų metų

lapkričio 30 d.

„Aš, kad visiems būtų aišku, noriu pasakyti, jog dabar visi balsuosime už tai, kad Saulės laikrodžio aikštė dabar kainuos beveik 350 tūkst. Daugiau vien dėl to, kad nebuvo paskaičiuotas suoliukų pamatų betonavimas. Ar jūs, Tarybos nariai, galėtumėte įsivaizduoti, kad suoliukų pamatai galėtų kainuoti tokią sumą? Aš už 50 tūkst. asmeniškai pats išliečiau tuos pamatus“, – sakė Andrius Šedžius.

Politikai klausė klausimą pristatiusios Projektų valdymo skyriaus vedėjos Levos Džiaugienės, kas pasikeitė konkurso sąlygose skelbiant jį antrą kartą. Paaiškėjo, kad sąlygos liko visiškai tos pačios ir net suoliukų pamatų ten neatsirado, tik kaina padidėjo daugiau nei 300 tūkst. Eur.

Gintautas Lukošaitis, kaip pastaroju metu dažnai atsitinka, visas pretenzijas peradresavo buvusiems administracijos direktoriaus pavaduotojams Martynui Šiurkui ir Gedriei Mendozai-Herrerei.

Gedeminas Vyšniauskas pasiūlė pareikalauti atsakomybės iš tų, kurių darbo brokas pabrangino projektą.

Buvo pasiūlyta klausimą atidėti ir dar paanalizuoti. Meras Artūras Visockas pareiškė, kad tada projektas bus prarastas. „Dėl netikuso veiksmo, kurį padariau tikrai ne aš, praradome jau metus“, – paaiškino meras.

Tarybos nario Denio Michalenco pasiūlymą klausimą atidėti Tarybai pirmininkavęs A. Visockas ignoravo.

Vladas Artūras Balsys paprašė Antikorupcijos ir kontrolės komiteto išsiaiškinti konkurso nutraukimo ir pabrangusio projekto teisėtumą.

Buksuoja kitos futbolo akademijos steigimas

Šiaulių miesto taryba jau kelis mėnesius iš eilės vis niekaip nįsteigia viešosios įstaigos vietoje paskutinės dienos skaičiuojančios biudžetinės įstaigos Šiaulių futbolo akademija. Minimalia balsų persvara pavykus pritari šio darinio steigimui, pirmiausia Vyriausybės atstovė Šiaulių apskrįti Asta Jasiūnienė atsiuntė teikimą, kad ūkinę veiklą ketinanti vykdyti įstaiga negavo Konkurencijos tarybos leidimo. Šįkart švietimo, kultūros ir sporto departamento direktorė Asta Lesauskienė pranešė, kad paaiškėjo, jog negalima steigti viešosios įstaigos tokiu pat pavadinimu, kaip vis dar tebeveikianti biudžetinė. Šįkart pasiūlytas pavadinimas – futbolo akademija „Šiauliai“. Daug klausimų politikams kilo dėl įstaigos ūkinės veiklos, tačiau konkrečių atsakymų

jie taip ir negavo.

„Kur buvo Savivaldybės teisininkai, jei nesugebėjo sužiūrėti tokios klaidos, kad negali vienu metu būtų dvi įstaigos vienu pavadinimu. Kol taip bus, mes vis svarstysime ir svarstyme tuos pačius klausimus“, – sakė Tarybos narys Andrius Šedžius.

Steigiama viešoji įstaiga kol kas turi vieną dalininką – Šiaulių miesto savivaldybę. Miesto valdžia žada, kad į dalininkus gali ateiti ir išgelbėti Šiaulių futbolą du šalyje žinomi futbolininkai – Deividas Šemberas ir Deividas Česnauskis. Tačiau jau ne pirmą kartą jiems atvykus į Šiaulius, susitikimai tiek su miesto vadovais, tiek su Sporto taryba bei švietimo, kultūros ir sporto komiteto nariais vyko už uždarytų durų slepiant susitarimus nuo miesto bendruomenės.

„Šiaulių naujienų“ informacija

Režisierius A. Pozdniakovas apie revoliucinį filmą „Kažkas atsitiko“

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje šiauliečiai turėjo galimybę susitikti su muzikinio filmo „Kažkas atsitiko“ (1986 m.) režisieriumi Artūru Pozdniakovu. Susitikimo metu buvo rodomas filmas, kuris prikaustė žiūrovų dėmesį, nes jie galėjo prisiminti alternatyviosios muzikos grupę „Antis“, „Foje“ bei legendinį bardą Vytautą Kernagį, kuris tuo metu koncertavo su grupe „Artelė“.

Justina KYBARTAITĖ

j.kybartaitė@snauijenos.lt

„Pirmasis išdrįsau groti viena ranka“

Iš pradžių režisierius A. Pozdniakovas papasakojo apie save ir tik po to pristatė muzikinio filmo „Kažkas atsitiko“ sumanymą.

A. Pozdniakovas kilęs iš Šiaulių, baigęs Julius Janonio vidurinę mokyklą (dabar – gimnaziją). Orkestre grojo su trimis, gitara. Buvo grupės „Žilvinai“ narys. Anksčiau ir dabar jo mylimiausia grupė „Led Zeppelin“, režisieriaus manymu, o geriausias filosofas yra Arturas Šopenhaueris.

„Kaune vyko vidurinių mokyklų estradinių ansamblių konkursas. O mūsų grupė visai neblogai tuo metu grojo. Grojome „Led Zeppelin“ kūrinių „Stairway to Heaven“. Ir aš pirmą kartą Kaune grojau viena ranka. Tai buvo visiems nematytas reiškinys, buvau pirmasis, kuris Lietuvoje taip išdrįso padaryti“, – pasakojo A. Pozdniakovas.

Jis įstojo mokytis į Vilniaus konservatorijos Irenos Vaišytės kursą. Po to mėgino įstoti į kinematografinės kursą, į kurį patekti buvo gana sudėtinga, tad teko sukurti 5 minučių etiudą.

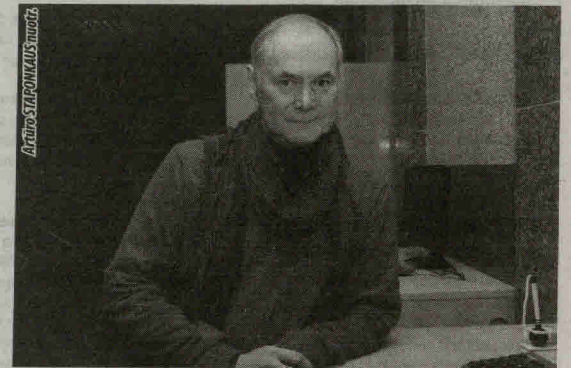
Susitikimo su režisieriumi nepraleido ir šiaulietis Romualdas Volodka, kuris kartu su režisieriumi prisiminė Šiauliuose organizuotas diskotekas.

„Susiradau jaunuolį, kuris domėjosi muzika, kolekcionavo plokšteles, režisavo visiems gerai žinomą muzikinį filmą „Kažkas atsitiko“. Tai buvo A. Pozdniakovas. Pasikvietėme Šiaulių konservatorijos ketvirtakursę Rasą Jautakaitę, dainininkę Gintarės Jautakaitės pussešerę, kuri prie mūsų prisijungė. Tokia mūsų komanda ir pradėjo Šiauliuose vesti diskotekas“, – pasakojo R. Volodka.

Nuo lyrikos perėjo link apokaliptiškos temos

Muzikinis filmas „Kažkas atsitiko“ laikomas svarbiausiu muzikos istorijoje. Jo pasirodymas buvo revoliucija tiek muzikine, tiek kultūrine prasme. Režisierius, norėdamas įgyvendinti filmo idėją, turėjo pasipriešinti tuometinei sistemai. Tuo metu leidimai kurti filmus buvo išduodami Maskvoje. A. Pozdniakovas iš tuometės valdžios gavo leidimą kurti kitokio žanro filmą, tačiau tikrasis scenarijus, kurį bėginis procesas vyko improvizuojant ir rizikuojant.

„Kai buvo daromas šis filmas, į valdžią atėjo Michailas Gorbačiovas. Tai buvo toks mažas perversmas. Iš Maskvos atsiuntė scenarijų. Buvo prašoma padaryti muzikinę komediją. Peržiūrėjęs tą scenarijų, aš ištraukiau jo pirmąjį puslapį, pridėjau savo scenarijų ir priklijavau. Kai tai pamatė Vytautas Žalakevičius, manęs klausė, ar pradėjau daryti revoliuciją. Medžiagą rodžiau

A. Pozdniakovas: „Peržiūrėjęs atsiųstą Maskvos scenarijų, ištraukiau jo pirmąjį puslapį, pridėjau savo scenarijų ir priklijavau. Kai tai pamatė Vytautas Žalakevičius, manęs klausė, ar pradėjau daryti revoliuciją.“

tik jam, bet iš tikrųjų padariau apgaule“, – teigė A. Pozdniakovas.

Filmo režisierius pasakojo kitiems, ko norėtų šiame muzikiniam filme. Jis pats labai didelę dėmesį skyrė montažui. A. Pozdniakovą paveikė tuo metu vykęs Černobylio įvykiai. Iš pradžių buvo norėta labiau akcentuoti lyrinę filmo pusę, bet dėl Černobylio avarijos režisierius susidomėjo apokaliptiška tema, kuri jam nėra svetima ir dabar.

„Laužo šviesa“ – Baltijos kelio idėjos gimimas

Filmą sudaro trys dalys: „Žaidimai“, „Šventės“ ir „Sapnai“. Manoma, kad filmas pradėjo ir vaizdo klipų erą Lietuvoje. Filmo režisierius muzikos grupes atrinko pagal savo muzikinį skonį.

Pirmoji dalis „Žaidimai“ sudaryta iš V. Kernagio kūrinių „Kaip gražu miške“ ir „Santechnikas iš Ukmergės“. Antroji dalis „Šventės“ orientuota į Andriaus Mamontovo grupės „Foje“ kūrinius „Distancija“, „Laužo šviesa“ ir Algirdo Kaušpėdo grupės „Antis“ kūrinius „Klasė mane kalbino“, „Kažkas atsitiko“. O trečioji dalis „Sapnai“ parodo baisoką pasaulio pusę – „zombišką“. Ši dalis pristato tokius kūrinius: „Alio, alio“, „Zombiai“, „Ko tu stovi?“, „Lietaus melodija“.

A. Pozdniakovas teigė, kad apvažinėjo visą Lietuvą, apžiūrėjo visas tuo metu buvusias grupes. Visi buvo skirtingų lygių, režisieriui labai sunku buvo atrinkti.

Pirmoje dalyje nusifilmavo visa filmavimo grupė. Dalyvavo mano ir A. Kaušpėdo žmona, net jų šuo. Norėjosi tuos žmones, kurie filmavosi, įamžinti, kad jie nedingtų“, – pasakojo A. Pozdniakovas.

Antroje dalyje labiausiai išsiskiria A. Mamontovo muzikinis kūrinys „Laužo šviesa“. Filmo režisierius teigė, kad apie šį renginį buvo pranešta tik tiek: „Šiandien Kalnų parke nieko nevyks. Pradžia 18 valandą.“ Buvo tikėtasi, kad susirinks tik keli šimtai žiūrovų, tačiau jų susirinko tiek daug, kad buvo sunku ir suskaičiuoti.

Filmo antroje dalyje dalyvavo kareiviai, kurie išreiškė kontrastą tarp laisvos visuomenės ir valdžios. Anot A. Pozdniakovo, šis kūrinys nešė gerumą, stiprybę, vienijo žmones. Režisierius dar pabrėžė, kad susikibusių žmonių vaizdas per „Foje“ dainą „Laužo šviesa“ leido gimti ir Baltijos kelio idėjai. Antroje dalyje galima išvysti ir A. Mamontovo istęstą ilgą muzikinę natą. Taip padaryti prašė pats filmo režisierius. Atrodytų, kad tai yra sumontuota, bet tai vyko iš tikrųjų.

Trečiojoje dalyje pats filmo režisierius parinko A. Kaušpėdai ir kitiems nariams drabužius, išpiešė ženklus ant kaktų. Filmo dalininkai sukūrė „Anties“ sceninį įvaizdį, kurį grupė naudoja iki šiol.

Kuriant filmą dalyvavo ir daugiau šiauliečių: antrasis operatorius Vigtas Aputis, Šiaulių dramos teatro aktorai Eduardas Pauliukaitis, Sigitas Jakubauskas, Leonas Zmirskas.

Dabar režisierius A. Pozdniakovas dėmesį skiria animaciniams filmams. Susitikimo metu buvo parodytas ju sukurtas animacinis filmas „Legenda apie karalių Nalą“ pagal nacionalinį indų epą „Mahabharata“. Režisierius, panaudodamas 3D grafiką, norėjo vaikams ir suaugusiems parodyti mitologinio pasaulio grožį.

Jeį perkaite prekių už 39 Eur ir daugiau, tai patelite šį kuponą, prekybos centruose „VISKAS NAMAMS“ mokėsite 5 Eur mažiau.

Akcija galioja 2017-11-01-2017-11-30.